ANUL III. — Nr. 768.

EDIŢIA A DOUA

MARŢI, 12 MARTIE 1891

NUMĚRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate poştale.
Un an în ţară 30 lei; în străinătate 50
Şese luni „ 15 „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ 13

Un număr în Streinětate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevěrul

Să te ferěştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĚRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĚTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— lei „
„ „ „ II . . . . . . 3.— lei „
Inserţiunile şi Reclamele 3 lei rîndul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numěrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĚR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureşti, 11 Martie 1891.

O OCAZIE PIERDUTĂ

Bětrîniĭ ajunşĭ la putere printr'o întêmplare, în care eĭ nu maĭ credeaŭ, şi-aŭ luat rolul în serios. Eĭ vor să se aşeze cu tot tabietul boieresc în fruntea bucatelor şi, pentru aceasta, aŭ început să facă o primeneală administrativă, care provoacă saŭ hohote de rîs, saŭ compătimire.

Aceştĭ bětrînĭ, carĭ în opoziţie intonaŭ mereŭ cântecul partidelor istorice, al reintrăreĭ Regeluĭ pe calea constituţională, al politiceĭ externe neutrale şi conduse de ministru, nu de Suveran, aŭ avut norocul nemărginit de a apuca anul 1891, când — la 10 Maĭ — Regele are praznic şi voieşte să silească ţara a I-l plăti cât se poate de scump.

Norocul lor a fost că Regeluĭ I-a trebuit un minister de numirĭ venerabile şi de aceea ĭ-a chemat la putere pentru a'ĭ pune în fruntea alaiuluĭ.

Dar bătrîniĭ, traşĭ pe sfoară de atâtea orĭ, şi-aŭ pus de gînd să fie şi eĭ o dată şireţĭ şi să înşele pe Carol I.

Regele i-a chemat numaĭ până după 10 Maĭ şi dînşiĭ aŭ de gînd să'şi pregătească locuinţa pentru o şedere maĭ lungă.

Dar, pentru a ajunge la aceasta le trebue oamenĭ devotaţĭ, cu carĭ să umple administraţia; le trebue prefecţĭ tarĭ, carĭ să le aleagă deputaţĭ supuşĭ şi ascultătorĭ.

Eĭ bine, guvernul bătrînilor conservatorĭ duce tocmaĭ o lipsă cumplită de oamenĭ viguroşĭ, tinerĭ şi maĭ cu seamă devotaţĭ.

Insă această lipsă nu-ĭ descurajează. Sunt eĭ, saŭ nu sunt partid istoric? Sunt. Dacă este aşa, eĭ aŭ dreptul să scoată la iveală tot ce ţara posedă ca elemente istorice saŭ chiar preistorice şi să umple golurile din administraţie.

Ba, eĭ aŭ mers maĭ departe: călăuziţĭ mereŭ de chestia istorieĭ, era inevitabil ca să nu dea şi peste geografie. De aceea, aŭ numit secretarĭ general la culte pe un om, care se ocupă cu istoria; iar ca director la poştă pe autorul uneĭ geografiĭ de clasele primare, în care se spune că oraşul Roman e aşezat pe o câmpie fără marginĭ, între Siret şi Moldova.

Aceasta în ce priveşte numirile.

In ce priveşte candidaturile de deputăţie, acolo unde nu găseşte conservatorĭ, guvernul se mulţumeşte şi cu liberalĭ, căcĭ şi uniĭ şi alţiĭ tot partide istorice formează şi cheetia e numaĭ de a salva aceste partide.

Aşa, la Bucureşti, guvernul va susţine pe D. Al. Djuvara, la Galaţĭ ar susţine cu dragă inimă pe D. Butculescu, la Dorohoiŭ va susţine pe D. Burghele, la Fălticenĭ pe D. Softa, etc. etc. Şi dacă se va găsi cine-va între conservatorĭ, nemulţumit de aceste candidaturĭ liberale, guvernul are un rěspuns stereotip: D-niĭ maĭ sus pomeniţĭ se aleg sub firma liberal-conservatoare, decĭ eĭ sunt liberalĭ-conservatorĭ.

Cu această tactică, vom vedea în ziarele guvernuluĭ, a doua zi după alegerĭ, o statistică interesantă, din care va rezulta că aleşiĭ, aproape în unanimitate, sunt liberal-conservatorĭ.

Vorba fiind numaĭ de firmă, se înţelege lesne că aparenţele vor fi salvate. Guvernul se va măguli cu gîndul că a obţinut în alegerĭ o mare majoritate; ba, dacă va avea parte, el va spune aceasta şi de la tribuna Parlamentuluĭ şi conştiinţa îĭ va fi împăcată.

Dacă trinitatea Florescu-Catargiu-Vernescu se va mulţumi cu acest rezultat, noĭ nu avem nimic de obiectat; dar putem asigura pe neputinciosul guvern al D-lor, că departe de a fi fost şireţĭ şi de a fi putut trage pe sfoară pe M. Sa, vor fi de astă-dată sugrumaţĭ de tot în sfoara luĭ Carol I şi nouă ne va părea bine de aceasta.

Dacă nu s'aŭ simţit în stare să aducă la îndeplinire ceea ce afişaŭ ca singurul lor program: restrîngerea apucăturilor despotice ale Regeluĭ şi nimicirea, nu a partidelor nouĭ, ci a colectivităţilor palatiste, trebuiaŭ să nu se lăcomească la putere ci să renunţe la ea.

N'aŭ făcut'o.... cu atât maĭ rěŭ pentru dînşiĭ: aŭ pierdut singura ocazie de a dispare cu demnitate din rîndul partidelor politice.

Sc.

TELEGRAME

PARIS, 9 Martie. — Camera se amână până la 27 Aprilie.

BERNA, 10 Martie. — La alegerea suplimentară a districtuluĭ din Berna pentru Consiliul naţional, D-nul Steiger, conservator, a fost ales cu o majoritate de 4 voturĭ.

ROMA, 10 Martie. — D-nul Plagino, ministrul Românieĭ, a fost primit în audienţă de congediŭ de către Regele.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, primministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezěmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Mişcarea lucrătorilor

NEW-YORK, 10 Martie. — Preşedintele asociaţieĭ lucrătorilor americanĭ a invitat societăţile de lucrătorĭ să deschidă subscripţiĭ spre a susţine pe ceĭ 150,000 minerĭ, carĭ voesc să înceapă la 1 Maĭ lupta pentru ziua de 8 ceasurĭ.

SERAING, 10 Martie. — O grevă generală a isbucnit în minele de cărbunĭ şi de fer ale caseĭ Cockerlin. Direcţiunea minelor a cerut ajutorul geandarmerieĭ; aţîţarea este foarte mare printre greviştĭ; populaţia ia o atitudine provocătoare.

PRAGA, 10 Martie. — O publicaţie oficioasă îndeamnă pe lucrătorĭ să nu ia parte la agitaţiile şi la serbarea de la 1 Maĭ fără consimţimîntul patronilor lor, pentru că ameninţările nu vor avea nicĭ un efect asupra hotărîrilor acelora de carĭ atârnă realizarea dorinţelor lucrătorilor.

VOTUL NOSTRU

Reproducem cu plăcere următorul articol din *Românul* apărut Sâmbătă seara şi care confirmă cele zise de noĭ maĭ zilele trecute cu privire la conduita politică a D-luĭ Vintilă C. A. Rosetti.

Mâine capitala Românieĭ se va pronunţa în mod solemn, contra guvernuluĭ Florescu, acordând încrederea sa venerabiluluĭ liberal Dimitrie Brătianu.

Peste o lună exemplul capitaleĭ va avea rěsunet în întreaga ţară, dacă aceiaşĭ unire va domni în rîndurile opoziţiuneĭ.

Zic opoziţiuniĭ, căcĭ în actuala stare de lucrurĭ nu maĭ poate fi de cât o singură opoziţiune, a tutulor acelora carĭ vor să zdrobească reacţiunea născêndă.

Lupta nu poate şi nu trebue să se încingă de astă-dată de cât între guvernamentalĭ şi anti-guvernamentalĭ.

Din parte-ne, o spunem fără şovăire, suntem şi rěmânem în rîndurile opoziţiuneĭ, pentru a căreĭ izbândă vom lupta în alegerĭ fără a pune vre-o condiţiune, rěmâind cu totul desinteresaţĭ.

Pune-se-va saŭ nu candidatura noastră în viitoarele alegerĭ, cestiunea este cu totul de ordine secundară.

Viitoarea Cameră nu va avea ocaziunea nicĭ a face legĭ, nicĭ reforme sociale şi politice; misiunea eĭ va fi numaĭ să spună bětrânilor conservatorĭ: *n'avețĭ încrederea noastră.*

Ast-fel fiind, ar fi zadarnic a ne sfîşia uniĭ pe alţiĭ, în campania electorală, spre a susţine că reformele visate de noĭ sunt maĭ democratice de cât cele dorite de cutare saŭ cutare grup.

Singura grije ce trebue să avem, este aceea de a şti cine este candidatul guvernuluĭ, cine este al protivnicilor sěĭ; cine 'ĭ va spune: aĭ încrederea mea; cine nu 'ĭ va spune: n'o aĭ pe a mea.

Aceia carĭ sunt conservatorĭ, carĭ aŭ uitat trecutul, să treacă în prima tabără; aceĭ carĭ doresc progresul, carĭ n'aŭ uitat trecutul, să treacă în a doua tabără.

Acesta e singurul sfat ce se crede dator *Românul* de astă-zĭ să 'l dea amicilor sěĭ, singurul sfat pe care 'l crede demn de trecutul vechiuluĭ *Român*, de un trecut de 35 de anĭ de lupte pentru libertate şi democraţie, demn de tradiţiunea pe care 'ĭ-aŭ lăsat'o bětrâniĭ de odinioară, carĭ prin lupta susţinută în coloanele sale aŭ ridicat edificiul nostru social, aŭ *făcut România de astă-zĭ.*

Puţinĭ la numěr dar tarĭ în credinţa noastră, vom avea drept lozincă în alegerile viitoare: *jos guvernul conservator.*

Toţĭ într'un singur cuget va trebui să depunem în urne votul pentru candidatul opoziţiuneĭ, orĭ-cine ar fi el, chiar duşman personal nouă.

Iasă ce o eşi, cază însă guvernul *halima*, piară *strigoiĭ.*

Cu această lozincă, intrăm în lupta electorală, pe care o vom susţine cu tărie şi statornicie.

Drapelul opozţiuneĭ este desfăşurat!

A şovăi, nu este cu putinţă; spunem decĭ scurt şi lămurit: In alegerĭ *votul şi sprijinul nostru trebue dat opoziţiuneĭ.*

Vintila C. A. Rosetti

Rezboiul se apropie

ROMA, 10 Martie. — Camera a continuat discuţiunea bugetuluĭ rectificativ pe 90—91.

Fostul ministru Geolite declară că dînsul şi prietiniĭ sěĭ se vor abţine de la vot; el apără administraţia sa.

D. Crispi recomandă D-luĭ di Rudini să menţină şcoalele italieneştĭ din streinătate; reducerea lor ar fi triumful Vaticanuluĭ. **El recomandă Ministruluĭ de rezbel să nu întreprinză transformarea puşteĭ, el trebue să se gândească că rezboiul va izbucni chiar in anul acesta.**

Camera a adoptat cu 256 voturĭ contra 96, şi 46 abţinerĭ, ordinea de zi a D-luĭ Ferrary aprobată de cabinet şi care spune că Camera, ascultând declaraţiunile ministruluĭ, exprimă încrederea sa în guvern şi trece la ordinea zileĭ.

Camera aprobă în urmă cu 192 voturĭ contra 32 bugetul rectificativ din 1890—1891 şi se amână până la 14 Aprilie.

SCRISORI DIN GERMANIA

(Corespondenţă specială a ziaruluĭ *Adevěrul*)

Telegraful v'a anunţat moartea luĭ Windhorst; în viaţa politică, interioară maĭ cu seamă, a Germanieĭ, el lasă un gol unic în felul sěŭ. Moartea sa este unul din cele maĭ însemnate şi maĭ prevězute evenimente politice ce s'aŭ putut întêmpla în Germania tocmaĭ acum. Trebue să se ştie că el e creatorul puterniceĭ partide a Centruluĭ care numěră în Reichstag nu maĭ puţin de cât 107 voturĭ; trebue să se ştie că numaĭ acestuĭ politician genial, genial într'un anume sens, ĭ-a succes de a ţinea pe ultramontanĭ strâns unițĭ, carĭ aŭ început a se desbina după încetarea faimosuluĭ Kultur Kampf. De aceia Vaticanul şi Catolicizmul în genere, în al căruĭ serviciŭ reposatul 'şĭ-a pus tot talentul sěŭ rar şi eloquenţa sa extraordinară, sunt consternaţĭ. Moartea sa face ca partida catolică germană să treacă prin una din cele maĭ grele crize. Nu trebue să se crează însă că ea însemnează şi sfârşitul Centruluĭ, cum zic mulţĭ. Ea este numaĭ o lovitură mortală, căcĭ Centrul a fost mare şi puternic numaĭ în şi prin Windhorst. Dar nu numaĭ biserica catolică plânge la mormîntul bătrânuluĭ leader, ci şi guvernul din Berlin, care în ultimul timp a scăpat, cu toate creditele şi proiectele, numaĭ graţie decedatuluĭ. La cele din urmă desbaterĭ în Parlament s'a produs o aşa de mare şi de sinceră apropiere între cabinetul D-luĭ de Caprivi şi Windhorst că toată lumea vorbea de aceasta ca de un moment prea însemnat în politica interioară a ţăreĭ. Intr'adevěr poziţiunea guvernuluĭ în Parlament era şi este foarte grea. El nu dispune de o majoritate fidelă, de o turmă cuvîntătoare ca în vremurile cele bune ale Principeluĭ de Bismark şi maĭ are de duşmanĭ de o potrivă de înverşunaţĭ pe Stânga şi Dreapta extremă. Un timp s'a părut că o apropiere s'a produs între D. de Caprivi şi radicalĭ. Toate elementele conservatoare eraŭ îngrozite de o aşa eventualitate, căcĭ o înţelegere a ministeruluĭ cu grupa „*Freisinn*“ ar fi însemnat într'adevěr o rupere definitivă şi irevocabilă cu era veche, căile şi tendinţele eĭ.

Dar D-l Richter, şeful radicalilor, nu s'a lăsat a fi ademenit de vorbele frumoase şi de linguşirile D-luĭ de Caprivi care'ĭ cerea un concurs „pozitiv“ şi a continuat ca şi până acum a examina conştiincios şi a critica sever actele şi creditele guvernuluĭ. Aceasta a făcut pe cancelarul german de a declara, la discuţia credituluĭ pentru marină, că renunţă „bucuros“ la concursul radicalilor în Parlament, concurs pe care l'a solicitat maĭ întâĭ în zadar, cum am spus maĭ sus. Declaraţia aceasta a ministruluĭ-preşedinte a umplut, se'nţelege, de bucurie inimile tuturor reacţionarilor, a marilor industriaşĭ şi conservatorĭ. In acelaş timp însă a constrâns pe guvern a'şĭ căuta sprijin la clericalĭ. In chestiile politice ca şi'n cele economico-sociale, rěposatul Windhorst a ştiut să ţie în totd'auna linia de mijloc. Afară de asta D-l de Caprivi era sigur că'n schimbul a câtorva „beneficiĭ“ acordate catolicizmuluĭ, D-l Windhorst şi cu dênsul Centrul, dacă nu va deveni de tot guvernamental, va merge maĭ în totd'auna însă şi'n cele maĭ însemnate chestiunĭ alăturea cu guvernul. Cetitoriĭ vor înţelege acum poziţia grea a guvernuluĭ, după moartea neaşteptată a şefuluĭ Clericalilor. Situaţia în Parlament e cu totul schimbată şi foarte încurcată. De aceia Reichstagul s'a şi amânat până după Paştĭ, până când se speră că situaţia se va maĭ limpezi.

Nu sunt mulţĭ bărbaţĭ de stat germanĭ carĭ *personal* să se fi bucurat de atâtea simpatiĭ şi'n acelaş timp să fi avut atâţia duşmanĭ politicĭ ca D-rul Ludvig Windhorst. De o moralitate exemplară, el era admirat de amicĭ şi inamicĭ pentru calităţile sale excelente. Nu însă aceiaş admiraţie a avut lumea pentru activitatea sa politică. In prima linie el a căutat să subordone Statul Bisericeĭ şi'n a doua era *separatist*. Windhorst a combătut cu cea maĭ mare înverşunare unirea federativă a Statelor germane şi făcea parte din partida particularistă a Guelfilor.

Crudă ironie a soarteĭ. A murit tocmaĭ când era maĭ puternic şi când exercita cea maĭ mare influenţă în viaţa politică germană, în Corpurile legiuitoare german şi prusian. Idealul nostru politic este departe de acela pe care l'a avut Windhorst ca cerul de pămênt, dar scrim aceste rîndurĭ cu respect pentru memoria unuĭ om *care a avut un ideal politic*, care de douĕ-zecĭ şi maĭ bine de anĭ a luptat fără preget pentru ceia ce *a crezut* că e bine şi drept.

Răpcluneanu.

EFECTELE ABŢINEREI DE ERI

Constituţiunea garantează în mod absolut secretul votuluĭ, iară legea electorală la art. 128 pedepseşte cu închisoare de la 1—3 lunĭ, şi la amendă de la 500-2000 leĭ pe ceĭ ce vor fi pus în poziţiune pe vre-un alegětor de a se abţine de la vot.

Eĭ bine, guvernul actual, saŭ partidul zis liberal-conservator, astăzĭ la putere, prin faptul pe atât de infam pe cât şi de imoral de a nu pune candidat la Colegiul II de Senat, a pus în poziţiune pe toţĭ funcţionariĭ şi ofiţeriĭ în genere, precum şi pe mulţĭ din profesorĭ, preoţĭ şi chiar pe comercianţiĭ carĭ aŭ zilnic daraverĭ cu agenţiĭ poliţieneştĭ şi comunalĭ, de a se abţine de la vot, căcĭ votul fiind de astă dată pe faţă, eĭ n'aŭ putut merge să voteze căcĭ s'ar fi declarat pe faţă pentru candidatul partiduluĭ liberal, şi ar fi fost astfel expuşĭ la toate persecuţiunile acestuĭ guvern.

Maĭ mult, agenţiĭ poliţieneştĭ şi comunalĭ nu numaĭ că aŭ provocat întrunirĭ şi aŭ cutreerat mahalalele propagând şi ameninţând chiar pe alegětorĭ de a nu merge la vot, dar încă erĭ în ziua de alegere a colegiuluĭ al II-lea de Senat, eĭ asediaseră toate capetele stradelor din vecinătatea secţiunilor de alegere, întêmpinând pe maĭ mulţĭ alegětorĭ şi pe uniĭ ademenindu'ĭ iar pe alţiĭ ameninţându'ĭ, îĭ oprea de a maĭ merge la vot; acestea toate sunt fapte cunoscute de toţĭ şi se pot orĭ-când constata.

Prin aceste fapte atât guvernul cât şi toţĭ agenţiĭ sěĭ de la mare până la mic nu numaĭ că aŭ violat secretul votuluĭ garantat prin Constituţiune, dar eĭ s'aŭ făcut pasibilĭ şi de pedepsele citate maĭ sus, pedepse prevězute în legea electorală.

Acum singura pedeapsă, cea maĭ meritată, care trebue dată acestuĭ guvern şi singura resbunare contra guvernuluĭ din partea acelora carĭ aŭ fost împedicaţĭ, prin această infamie, de la dreptul de vot, este că toţĭ funcţionariĭ, toţĭ ofiţeriĭ, toţĭ profesoriĭ, toţĭ preoţiĭ, în fine toţĭ aceia carĭ n'aŭ putut vota ierĭ, fiind votul pe faţă, să se resbune şi cu toţiĭ ca un singur om să meargă la viitoarele alegerĭ generale şi să voteze pentru candidaţiĭ opoziţiuneĭ, orĭ-care ar fi eĭ.

Şi suntem sigurĭ că ast-fel vor face maĭ cu seamă funcţionariĭ, contra cărora gazetele guvernamentale se năpustiseră chiar acum în ultimele alegerĭ de la 20 şi 27 Ianuarie trecut, tratându'ĭ de trădătorĭ aĭ guvernuluĭ şi cerênd prin gazetele lor înlocuirea în masă şi epuraţiunea tuturor administraţiunilor de dînşiĭ.

Aceasta trebue să o facă cetăţeniĭ capitaleĭ dacă nu voesc ca maĭ târziŭ să fie nevoiţĭ a recurge la o revoluţiune, singura prin care s'ar putea apoĭ scăpa atât de acest al 5-lea guvern personal cât şi de susţiitoriĭ luĭ.

SCOALELE DIN MACEDONIA

Episcopul Român

Pe zi ce merge D. A. Mărgărit ne dă probe că nicĭ că 'ĭ dă prin gând să 'şĭ cerceteze apucăturile sale satrapice şi că odată cu capul nu va înceta d'a comite fapte, carĭ ar face să roşească şi pe cel maĭ ordinar muritor, fapte demne numaĭ de conştiinţa resvrătită a celuĭ maĭ înverşunat duşman al buneĭ stărĭ şi al progresuluĭ şcoalelor noastre din Macedonia.

Un fapt, care caracteriză destul de bine atitudinea şi acţiunile D-luĭ Mărgărit faţă de şcoale şi şcolarĭ, este şi următorul petrecut maĭ zilele trecute la liceul din Bitolia.

Elevul Nuşi Tuliŭ, nepot al D-luĭ Măr-

gărit, cunoscut deja prin atentatul din astă toamnă în contra directoruluĭ liceuluĭ, D. Cosmuleiŭ, a maĭ făcut o încercare de atentat în contra unuĭ conșcolar al sĕŭ, pentru motivul că acesta nu voia să ia parte la o demonstrație în potriva unuia din profesoriĭ destituițĭ de curênd, demonstrație inspirată de însușĭ D-l Mărgărit, care actualmente se găsește la Bitolia. Intervenirea câtor-va colegĭ a făcut ca încercarea atentatoruluĭ să nu'șĭ ajungă scopul. Și când victima s'a dus să se plângă în persoană la D-l Mărgărit, drept despăgubire a fost dat afară din școală, împreună cu alțĭ 6 elevĭ—câțĭ eraŭ în clasa V-a, carĭ interveniseră să'l scape. Eleviĭ aŭ fost congediațĭ de D-l Inspector spunênduli-se: *„Cu drept cuvênt pot zice: bine vĕ face, pentru că voĭ sunteți fiĭ acelora carĭ latră după mine (!?)“*

Fața cu această mĕsură ciudată și nedemnă, eleviĭ claseĭ IV-a și parte din ceĭ dintr'a VII-a aŭ protestat și s'aŭ retras de la școală. Cu modul acesta dorința D-luĭ Mărgărit este pe deplin satisfăcută și conștiința D-sale împăcată; liceul întreg rĕmas numaĭ cu 3 profesorĭ era nevoe să rĕmâe și numaĭ cu 3 clase, (1) pentru ca afacerile sĕ meargă strună!!!

Cu toate acestea, D. Mărgărit nu se va sfii d'a spune în raporturile sale, că are un liceŭ cu 7 clase și că plătește foarte regulat și foarte cuviincios 10 profesorĭ; asta nu va împedica pe d. Teodor Burada d'a urca în scrierile sale — inspirate, saŭ maĭ bine zis, dictate de însușĭ Mărgărit — numĕrul elevilor liceuluĭ la maĭ mult ca 100, și nicĭ pe D. I. N. Papiniŭ d'a justifica cu zel și ardoare pe la ceĭ interesațĭ spusele nestimatuluĭ sĕŭ amic.

Judece ceĭ în drept faptele, și gândească-se la mĕsurile ce trebuesc luate față de o asemenea stare de lucrurĭ până ce nu e târziŭ.

* * *

Maĭ zilele trecute locuitoriĭ orășeluluĭ pur românesc Crușova (Macedonia) aŭ scris I. P. S. S. Mitropolituluĭ din Bucureștĭ, cu rugămintea de a face ca Episcopul pentru Macedonia al căruĭ berat se spune că e deja promulgat să ajungă maĭ curênd la destinație. La aceasta aŭ fost îndemnațĭ de faptul că, un ordin imperial al Sublimeĭ Porțĭ încuviințează citirea în limba română în bisericele lor, în care actualmente se citesce grecesce, și prin urmare lipsa capuluĭ bisericesc este simțită.

Un macedonean.

CRONICA

Tobitoh.... dar galanton!

Ferdinand ca să s'amuze,
La geograficiĭ 'nvățațĭ
Asista ca să'ĭ asculte
Cât sunt eĭ de minunațĭ.
Petrecênd la treĭ ședințe
Adorabilul vițel,
Făcea haz, — el de geograficĭ
Și geograficiĭ de el!

*

Expansiv atuncea prințul
Gratis dă o mie leĭ,
Pentru cel care'ĭ va face
Nu duzine de vițeĭ,
Ci-un dicționar geografic
Al orașuluĭ Bacăŭ.—
Insă Carol cum aude,
Țipă: „Ah! ce nătărăŭ!“

*

La palat se'ntorc în fine
Augustele părechĭ;
Furios regele-apucă
Pe nepotu'ĭ de urechĭ
— „Daĭ o mie leĭ!“ esclamă
Ingrozitul Harpagon,
„Tobitoh!...“ el grav rĕspunde:
— „Tobitoh... dar galanton!“

Tradem.

1) Clasa VI, n'a existat de la începutul anuluĭ.

ITALIENII IN AFRICA

ROMA 10 Marte.— *Agenția Stefani* publică nota următoare: de oare-ce s'aŭ ivit neînțelegerĭ între cele două guverne din Italia și din Etiopia asupra semnificațieĭ articoluluĭ al 17-lea al tractatuluĭ de la 5 Maĭ 1889, guvernul italian a crezut de datorie să trimeață în Octombrie trecut, pe lângă regele Menelic, pe contele Antonelli, negociatorul acestuĭ tractat, ca să stabilească o înțelegere. Ințelegerea neputêndu-se face, contele Antonelli a crezut oportun să întrerupă negocierile. El a luat concediŭ de la Menelic la 11 Februarie trecut; va sosi în curênd la Zeila, unde se va îmbarca pe bordul vaporuluĭ "Archimede" pentru a se întoarce în Italia.

INFORMAȚIUNI

Aŭ luat parte ierĭ la vot 358 alegĕtorĭ liberali-naționalĭ, carĭ aŭ ales cu 355 voturĭ pe D. Dimitrie Brătianu senator al colegiuluĭ al II-lea de Ilfov.

Liverali-conservatoriĭ s'aŭ abținut din tactică electorală, *așa zice „Bucarest!“*

—

D. prim-procuror Sfetescu, împreună cu D. judecător de instrucție Maxim, aŭ arestat ierĭ o bandă de falșificatorĭ de monede de argint de câte 5 leĭ, 2 leĭ și 1 leŭ.

Astă-zĭ parchetul va maĭ face nouĭ cercetărĭ.

—

Ni se asigură că în Botoșanĭ unirea tuturor partidelor e un fapt îndeplinit.

Candidațiĭ desemnațĭ și carĭ aŭ toate șansele de izbândă sunt D-niĭ **P. P. Carp, Gheorghe Urzică** *și* **A. Enacovicĭ.**

Adică un junimist, un liberal și un Vernescan!

Ce maĭ ghiveciŭ!

—

Vinerĭ pe la orele 2 jumĕtate p. m., următoarea scenă, care putea să aibă urmărĭ tragice, s'a petrecut în Strada Sf. Teodor Nr. 14 din Iașĭ.

Locotenentul N. Gardescu din Regimentul I de geniŭ, într'un acces de nebunie, a tras patru focurĭ de revolver asupra soldatuluĭ sĕŭ de ordonanță, fără ca însă vre-un glonte să'l lovească.

Locotenentul Gardescu, zice „Drapelul“ a venit de curênd din Bucureștĭ, unde se află Regimentul sĕŭ, și unde încă cu vr'o două lunĭ înainte s'a observat la el oare-care simptome de alienație mentală.

El a încercat maĭ întâĭ să omoare pe mama sa, dar n'a isbutit; a dat apoĭ patru focurĭ asupra soldatuluĭ, care din fericire a rĕmas neatins; un glonte a trecut vîjâind pe lângă urechea unuĭ D-ne, care tocmaĭ în acel moment trecea p'acolo, — și numaĭ cu multă greutate nenorocitul ofițer a putut fi prins și desarmat lângă Otel de Rusia.

In revolver îĭ maĭ rĕmăsese două gloanțe, pe care de sigur avea să le descarce, fie asupra soldatuluĭ, fie asupra alt-cuiva — și cine știe dacă norocul avea să slujească și pe cel contra căruia ar fi fost îndreptate, ca pe norocosul soldat de ordonanță și ca pe Doamna atât de serios amenințată.

—

Aseară s'a ținut în sala Ateneuluĭ conferința D-neĭ Hortența Racoviță despre *educațiunea femeeĭ.*

Conferențiara a obținut un adevĕrat triumf și numerosul public, care era aseară în sala Ateneuluĭ, a aplaudat din suflet pe valoroasa profesoare.

—

Consiliul comunal al Capitaleĭ este convocat pentru mâine Marțĭ, avênd să rezolve maĭ multe chestiunĭ, cum și să aprobe rezultatul licitațiunilor pentru închirierea compartimentelor din diferitele hale de piață din Capitală.

—

D. Primar și consilieriĭ sĕĭ din T.-Ocna ne trimit o scrisoare foarte *iscusită* prin care se zice că *a furat* baniĭ produșĭ de balul cu *zece date pe bilete.*

Acești D-nĭ cer ca parchetul să intervie. Le facem plăcerea trimițênd cu poșta de azĭ D-luĭ Procuror de Bacăŭ, scrisoarea D-lor, rugându'l a face cele ce'ĭ dictează legea.

—

Citim în «Frăția»:

Până în momentul când scrim acestea, aflăm că pentru cele opt scaune de deputațĭ, ce dă județul Putna, sunt candidațĭ:

La colegiul I-iŭ, D-niĭ *G. Apostoleanu, N. Voinov, Iorgu Găfă, Toma Tatovicĭ, D. Frunză inginer, Colonel P. Mavrodin, N. Săveanu* fost prefect colectivist și *G. Orleanu.*

La colegiul al II-lea, D-niĭ *I. F. Robescu, Dr. I. Macridescu, P. G. Ilie, Const. Cernat, Cost. C. Mărgăritescu, Al. G. Enescu, I. Popazu, P. Baroți* și *Dr. Al. Catulescu.*

La colegiul al III-lea, D-niĭ *D. Neculaide, Lazăr Nicolescu-Voctineanu, Eugenie Calistrat, Cost. I. Găfă, Ghiță Neculau* și *V. Apostoleanu.*

Dacă va ploua, sperăm să maĭ resară și alțiĭ.

—

Tinerimea Română, aflată la studiĭ în Academia din Anvers, ne adresează următoarea telegramă:

Studențiĭ românĭ din Anvers protestează sărbătorește condamnând atitudinea barbară a studenților universitarĭ Budapestanĭ.

—

Vecinicile reclamațiunĭ ale abonaților asupra neregulateĭ primirĭ a ziaruluĭ nu se sfîrșesc. Primim chiar azĭ o scrisoare din partea D-luĭ Marin Mihăilescu, din comuna Lioteștĭ, județul Gorj, prin care ni se plânge că primește ziarul foarte neregulat. Administrația ziaruluĭ nostru face zilnic expediția în chipul cel maĭ corect; astfel că abonațiĭ nu suferă de cât din cauza poșteĭ, care a ajuns la paroxismul neglijențeĭ.

—

Aflăm că o mare nedreptate li se face mecanicilor de la căile ferate de către D. Duca, directorul general. Economiile, pe care mecaniciĭ le obțin prin întrebuințarea în minus a materialuluĭ pentru locomotive și care este prevĕzut în regulament, li se rĕsplătesc prin banĭ, carĭ corespund cu valoarea materialuluĭ câștigat, pe chilometru. Aceste economiĭ însă nu s'aŭ plătit mecanicilor în timp de nouĕ lunĭ.

Această călcare a drepturilor unor lucrătorĭ, carĭ n'aŭ alte mijloace de existență de cât produsul munceĭ lor, ni se pare din toate punctele de vedere condamnabilă și cerem ca direcția s'o rectifice fără nicĭ o întârziere.

—

Intre procesele carĭ se vor judeca în sesiunea a doua a Curțeĭ cu jurațĭ din Capitală, este și procesul crimeĭ din strada Davila, despre care am vorbit la timp în coloanele ziaruluĭ nostru.

—

Circul A. Schuman dă Mercurĭ seara ultima reprezentație, Joĭ pleacă la Viena.

De astă dată, plecarea Circuluĭ lasă regrete unanime amatorilor de spectacole hypice, urând cu toțiĭ ca și la Viena D. Schuman să poată culege fructele ostenelilor sale.

—

Duminecă seara a fost adunarea generală a Societățeĭ *Salus* pentru alegerea Comitetuluĭ.

A fost aleșĭ prin mare majoritate:

Președinte: C. Săvoiu. Vice-președințĭ: St. Ionescu și G. Niculescu. Secretar, P. Vladimirescu, Casier, V. Alexandrescu, Controlorĭ, Al. Mureșianu și Sinceleanu. Membri: C. Nicolescu, Coconescu, N. Ionescu, Eteneanu, G. Demetrescu și Titalațiu.

—

Un Italian, anume Giovani Creni, după ce s'a certat cu un prieten al sĕŭ anume Brănică, l'a lovit cu un briceag în piept.

Rana fiind gravă, Bănică a fost transportat la spitalul Filantropia. Giovani însă a fost arestat și acuma se gândește că nu trebuia să tae pe Bănică prietinul luĭ de petrecerĭ.

—

Intr'o informațiune apărută alaltăerĭ cu privire la amânarea baluluĭ Cooperatorilor, s'a sărit la Tipografie două rênduri din care cauză i se da cu totul alt înțeles.

Informația trebuia să fie ast-fel:

Balul Societățeĭ Cooperatorilor D-luĭ Butculescu s'a amânat din cauza postuluĭ.

Biletele vîndute vor fi valabile pentru atuncĭ.

D. Butculescu va pleca la Galațĭ pentru alegerea D-sale la colegiul al doilea de deputațĭ de Covurluĭ.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

(Va urma) *Total leĭ 1267.50*

MARCEL SCHWOB

OMUL DUBLU

In galerie s'auziră pașĭ și judele de instrucție vĕzu că intră un Domn, cu părul lins, cu favorite lipite pe obrajĭ și cu ochiĭ neastîmpĕrațĭ saŭ scrutatorĭ. Avea aerul abătut al unuĭ om care nu înțelege ce face; sentinela îl părăși la ușe cu o privire de compătimire. Numaĭ prunelele, strĕlucitoare și neastîmpĕrate, păreaŭ că trăiesc în fața luĭ pămîntoasă; aveaŭ luciul și impenetrabilitatea faiențeĭ negre lustruite. Hainele de pe dînsul, redingota și pantalonul de costum sac, îĭ atîrnaŭ pe corp ca și cum ar fi fost agățate; pălăria, naltă, fusese zdrobită de tavane joase; toate acestea dedeaŭ ideia că e un om deșlege urmărit de confrațiĭ luĭ.

Judecătorul, care ședea sub lumina care bătea pe inculpat în față, se uită la dînsul. Și pe când rĕsfoia mașinalicește foile dosaruluĭ carĭ zăceaŭ pe masă; aparența de respectabilitate rĕspândită pe omul acesta îĭ deteră impresia cindată că avea în fața luĭ un alt judecător de instrucție.

Respectabilitatea aceasta nespusă, care venea de sigur din pricina tăieturiĭ bărbiĭ și a hainelor, încurcaŭ pe judele de instrucție în afacerea de față și'l făceaŭ să se codească. Crima păruse banală la început: unul din acele asasinate cum s'aŭ întîmplat des în aniĭ din urmă. In patul luĭ fusese găsită, cu gîtul tăiat, o femee galantă care locuia într'un mic apartament din strada Maubeuge. Lovitura fusese dată de o mână care părea obișnuită să tae, tocmaĭ sub thyroid; secțiunea artereĭ carotide era netă, gâtul era pe jumĕtate deschis, — moartea aproape instantanee, fiindcă sângele se scursese în treĭ-patru țîșniturĭ umflate. Cearșafele puțin ghemuite eraŭ pline de pete marĭ de sânge, groase în mijloc și cu marginĭ subțirĭ roșietice-închise. Șifoniera cu oglindă fusese spartă, cutiĭ de carton, rĕsturnate, eraŭ trîntite pe jos; chiar saltelele fuseseră spintecate la cusătură.

Femeea asasinată nu era necunoscută în lume. O întîlneaĭ seara de la Cerc până la Prințĭ, de la Americanul până la restaurant. Bijuteriile eĭ pierite eraŭ cunoscute și scumpe. Și când giuvaergiĭ vĕzură că se ivesc inele și coliane semnalate, spuseră pe fură de ajuns șefuluĭ siguranțeĭ ca să ajungă la adevĕratul vinovat. Toțĭ spuseseră numele omuluĭ care era acum în fața judecătoruluĭ. El nu s'ascunsese, negustoriĭ știaŭ adresa luĭ. El venise să vîndă bijuteriile cu aerul respectabil pe care îl avea acum, cu aerul unuĭ om care ar fi într'o poziție rea și care ar vrea să facă banĭ din toate.

Când îĭ luă interogatorul, judele întrebuință, fără voia luĭ, formule de politețe. Rĕspunsurile omuluĭ eraŭ nehotărîte, însă eraŭ respectabile ca și înfățișarea luĭ. Spunea că este *clerc* de avocat. Dete numaĭ de cât numele și adresa patronuluĭ sĕŭ. O întrebare a judecătoruluĭ se'ntoarse numaĭ decât cu respunsul: *necunoscut*. Omul avu un gest de mirare și zise: „Nu maĭ știŭ.“ Intr'o cameră a luĭ de otel, din strada Sf. Iacob, fuseseră găsite teancurĭ de acte și de copiĭ. Când îĭ fură arătate, spuse că nu le cunoaște. Judele, închipuindu'șĭ că hârtiile acestea eraŭ o probă intențională, păru surprins. Mergênd cu interogatorul maĭ departe, se izbi de rĕspunsurĭ carĭ se contraziceaŭ. Omul avea exteriorul juridic și nu cunoștea nimic din limba legeĭ.

Giuvaerele veneaŭ—zicea el—dintr'o moștenire, și'ĭ fuseseră încredințate pentru ca să le vînză și să le prefacă în banĭ. Intrebărĭ tradiționale despre cum petrecuse el în noaptea crimeĭ, rĕspunsese: „Am dormit în patul meŭ, D-le.“ Când omul care'ĭ închiriase casa, veni și spuse că omul cu favoritele nu dormise noaptea acasă, că venise de dimineață, galben, obosit, acuzatul se uită la dînsul cu mirare și zise:

— Ba nu, ba nu, nu'ĭ așa, știŭ bine, am dormit în patul meŭ.

Judele chemă pe treĭ giuvaergiĭ carĭ cunoscură pe om.

El nu făcu nicĭ o dificultate ca să admită că le vînduse sculele.

„Când îțĭ spun odată, domnule judecător, că toate lucrurile acestea îmĭ fuseseră încredințate de o persoană, de oarece eŭ sînt la un avocat, ca să le vînz și pe urmă să daŭ patronuluĭ baniĭ.“

— Ce persoană? întrebă judele.

Omul se gîndi și zise:

— A! așteaptă, nu'mĭ aduc așa lesne aminte—o să'mĭ aduc aminte.

Atuncĭ judele începu să'ĭ arate neconsecințele sistemuluĭ luĭ. Il e arăta, păstrând un fel de respect pentru personagiul exterior pe care'l reprezinta omul, ca o milă pentru atitudinea luĭ

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ 2

TRAIAN DEMETRESCU.

EMOȚIUNEA ESTETICĂ

(Urmare)

„Eu nu aspir la alt ceva,—mărturisește George Elliot, — de cât a reprezenta oamenii și lucrurile carĭ s'aŭ *reflectat* în spiritul meŭ.“

Adevĕratul artist nu poate crea o operă de artă până nu a simțit o emoțiune estetică; artistul nu este un meșteșugar care lucrează după anumite calapoade; el primește impresiunile vieței din afară, reflectându-le apoĭ în creațiunile sale artistice prin prisma temperamentuluĭ sĕŭ. Arta este deci una din cele maĭ grele și superioare activitățĭ omeneștĭ.

Opera artistuluĭ tinde, cum am spus maĭ sus, a produce emoțiunĭ estetice în public. Aceste emoțiunĭ aŭ deci un caracter social.

„Emoțiunea produsă de artist va fi cu atât maĭ vie, cu cât va deștepta în noĭ, maĭ adânc, de-oparte sensațiunile cele maĭ profunde ale simțireĭ, de altă parte, sentimentele cele maĭ morale și ideile cele maĭ înalte ale spirituluĭ!“[1]

Când arta se reduce la un simplu joc al imaginațiuneĭ, la o putere de dibăcie, atuncĭ artistul devine un jongleur, un scamator maĭ mult saŭ maĭ puțin ingenios, iar arta sa o scamatorie, cel mult amuzabilă, dar banală și pieritoare, ca tot ce este artificial, falș. „Nu ni se poate arăta ca operă de viață și căldură artistică, de cât ceea ce rezultă din o simțire adâncă, care se emoționează și se entusiasmează atât de intens în fața aspectelor vieței, în cât să se simtă trebuința de a comunica altora, ca un prisos, revărsat de sine, această vibrare sufletească.“[2]

Dacă artistul, la creațiunea uneĭ opere de artă, n'a simțit nicĭ o emoțiune estetică, cu atât maĭ mult publicul va rĕmâne indiferent și rece în fața opereĭ sale.

Operile marĭ artiștĭ trezesc în noĭ cele maĭ profunde, maĭ subtile, maĭ ascunse simțirĭ și cugetărĭ. Se poate întâmpla ca băcanul, care a trecut printr'o pădure frumoasă, să nu fi fost de loc impresionat, dar citind o descripție a aceleĭ pădurĭ, făcută de poetul emoționat, se va deștepta și în el reflexiĭ și simțirĭ dintr'un colț tainic al sufletuluĭ sĕŭ, în care ele se ascundeaŭ, mute și singuratice.

1) M. Guyau: *«Les problèmes de l'esthétique contemporaine.»*

2) A. Costin: *„Incercărĭ critice“* (vezĭ «Convorbirĭ Literare», anul XXI.)

La orĭ-ce adevĕrat artist se observă: „o nemărginită iubire pentru tot ce este cugetare și simțire omenească, pentru ca din perceperea lor acumulată, să se desprindă *ideia emoțională* spre a se înfățișa în forma frumosuluĭ.“[1]

De la Vrancea, spunea într'o conferință, că artistul când cristalizează emoțiunea luĭ estetică într'o lucrare de artă, simte durerile pe care le simte o femeie născênd un copil. Este adevĕrat. Pentru că în fie-care operă de artă artistul pune ceva din el. Chiar în operile cele maĭ obiective, *eul* artistuluĭ reflectă o parte a sa. Pascal ura *„le moi;“* Flaubert susținea cu o tărie înverșunată că într'o operă de artă personalitatea artistuluĭ nu trebue să se întrevadă. S'aŭ înșelat amêndoĭ: Pascal, în maĭ toate scrierile luĭ, maĭ mult se confesează; iar Flaubert, chiar în „M-me Bovary“ par'că el însușĭ a simțit crizele nefericiteĭ istorice sentimentale.

„Arta e o comunicație de emoțiunĭ, de stărĭ psihice între artist și cititorĭ. Pentru a sugera o ideie, un sentiment, trebue să le aĭ tu întâiŭ, alt-fel punctul de plecare lipsește. Dacă nu simțĭ; scriind, emoțiunea ca om în acel grad în care o simțĭ în viață, va trebuĭ negreșit însă s'o simțĭ ca artist“ 2)

1) Titu Maiorescu: *«Eminescu și poeziile luĭ.»*

2) Neculaĭ Iorga: «Săptămâna literară».

Pentru ca să ne convingem maĭ bine asupra acestuĭ interesant fenomen psihologic, voiŭ aduce câte-va exemple în care să se vadă emoțiunea estetică ce aŭ simțit-o diferițĭ artiștĭ, atât în fața natureĭ, cât și în fața vieței.

Henri-Frederic Amiel, — nobilul și șcepticul profesor al Universitățeĭ din Geneva, — a scris un cuvênt adânc și poetic: *„Un peisagiŭ este o stare a sufletuluĭ.“* In adevĕr, asupra unuĭ om comun, cel maĭ frumos colț de natură, poate să producă numaĭ simple sensațiunĭ, fără a'ĭ mișca conștiința, fără a'ĭ cauza o emoțiune estetică. Un cer albastru va place ochilor; un freamăt de foĭ veștede va place auzuluĭ; odorul florilor de liliac va place mirosuluĭ.....

Artistul însă contopește natura cu eul sĕŭ. „Pentru a înțelege raza de soare trebue să vibrezĭ cu ea; să tremurĭ cu raza de lună, în umbra sereĭ; să schinteezĭ cu stelele aurite; pentru a înțelege noaptea, trebue să simțĭ sufluĭ spațiurilor obscure din imensitatea vagă și necunoscută. Pentru a simțĭ primăvara trebuie să aibă o inimă ușoară ca și aripile fluturilor.“ 1)

O noapte de vară, cu cer albastru, prăfuit cu pulberea de aur a stelelor, în mijlocul căreia, *„luna singură își varsă plângerile eĭ de argint,“* atingând sensibilitatea și spiritul unuĭ artist, îa un caracter maĭ profund și intim. „Am fost convins tot d'auna,—spune Guy de Maupassant, 2)—că luna are o înrîurire misterioasă asupra craniurilor omeneștĭ.“ Apoĭ adaogă: „O femeie tînĕră și plăcută îmĭ susținea într'o zi, că impresiunile de lună sunt de o mie de orĭ maĭ periculoase de cât impresiunile de soare. Primeștĭ aceste impresiĭ fără să 'țĭ daĭ seamă de ele și de care în urmă nu te maĭ tămăduieștĭ nicĭ o dată“.

Nimenĭ poate n'a descris aceste impresiĭ maĭ profund și maĭ sublim, ca Victor Hugo, în aceste versurĭ adorabile:

Noaptea vine, totul tace; flacările s'aŭ stins.
In pădurile întunecoase izvoarele plâng.
Privighietoarea, ascunsă în cuibul sĕŭ obscur,
Cântă ca un poet și ca un amorezat.
Fie-care se împrăștia sub frunzișurile adâncĭ,
Nebunele, rizînd, atrăgeaŭ pe ceĭ înțelepțĭ;
Amanta se ascundea în umbră cu amantul eĭ;
Și mișcațĭ, ca într'un vis vag,
Simțeaŭ, treptat, amestecându-se cu inima lor,
Cu vorbele lor discrete, cu privirile lor înflăcărate,
Cu sufletele lor, cu simțurile lor, cu cugetarea lor,
Raza albastră de lună care scălda orizontul!

(Va urma)

1) M. Guyau: *«L'art au point de vue sociologique.»*

2) *«Sur l'eau.»*

pierdută, pentru raționamentele luĭ de idiot.

Iĭ zise cu drag „prietine“, făcêndu'l să vadă singur că se contrazice. Iĭ explică crima luĭ, fiindcă el părea că nu o înțelege. Făcu să reiasă toată gravitatea faptei; stărui asupra tutulor probelor care'l acuzaŭ și sfîrși printr'un discurs éloquent în care se zicea că de multe orĭ președintele preferă să uzeze de dreptul suprem față cu aceĭ carĭ mărturisesc.

Omul păru că apreciază indulgența magistratuluĭ și luă și el cuvîntul dupe judecător. Glasul luĭ fusese până atuncĭ stins, monoton, impersonal. Nuanțele nu existaŭ. Era un glas urît ca și fața pămîntoasă a personagiuluĭ. Insă când rĕspunse judecătoruluĭ, tonurile vociĭ se accentuară și fură imitarea palidă a tonurilor de voce cu care se adresase judecătorul luĭ. Vorbele carĭ veniră pe buzele luĭ fură copiĭ, vorbe pe carĭ le auzise el. Discursul luĭ fu negativ: se mărgini numaĭ să respingă contrazicerile și să tăgăduiască probele. Nu putea să s'aștepte la clemența președinteluĭ, de vreme ce el nu făcuse nicĭ o crimă.

Când ajunse aci, judecătorul trebui să'l oprească.

Grefieruĭ, cu toată seriozitatea omuluĭ și cu toată grozăvia crimeĭ, zîmbea scriind.

Judele intră în inima afacereĭ cu autoritate. Nu maĭ discută posibilitățile ci faptele. Gîtul victimeĭ fusese tăiat de o mână exercitată, se știa cu ce instrument. Judele arătă omuluĭ un cuțit, pătat cu sânge, care fusese găsit la spatele patuluĭ—un cuțit mare de măcelar. Muchia limbeĭ cuțituluĭ era groasă de jumĕtate de deget.

Efectul fu uimitor.

O undă curse pe tot corpul personagiuluĭ și puse obrazul întreg în mișcare. Ochiĭ se rostogoliră și se limpeziră. Pĕrul se zburli înpreună cu favoritele. La ochĭ și la gură se iviră crețurĭ. Figura omuluĭ avea acum o fixitate urîtă; și cu un gest ciudat, ca și cum s'ar fi deșteptat atuncĭ, se scărpină subt nas. Peurmă începu să vorbească, alene, dând din mâinĭ. Eraŭ vorbe adresate altor persoane, învederat, carĭ nu eraŭ acolo.

Judele găsi de cuviință să'l întrebe în ce loc se află. Omul tresări când auzi întrebarea. Gura i se deschise și începu să spue vorbe fără șir.

La urmă omul se îndreptă spre fotoliul judeluĭ și se așeză într'însul. Judecătorul de instrucție se sculase speriat, când îl vĕzuse că s'apropie. Abia se pusese jos și reacțiunea se produse, sângele părăsi obrajiĭ; capul căzu pe spate; pleopele căzură peste ochĭ și tot corpul căzu inert.

Judecătorul sta în fața omuluĭ și se gîndea.

Din cele doĕ personagiĭ pe carĭ le avea în fața luĭ, unu era vinovat și celălalt nu era. Omul acesta era dublu, și avea doĕ conștiințe, însă din cele doĕ ființe întrunite într'un corp, care era cea adevĕrată? Una din ființele acestea omorîse—dar era oare ființa primordială? In omul dublu care se descoperise—Unde era omul. Sp.

Administrația ziaruluĭ „Adevĕrul“ *pentru a putea reduce cu 25 la sută prețul publicațiunilor, a renunțat cu desăvârșire la serviciul* Agenția Havas *precum și celor-l'alțĭ agențĭ de publicitate și anunță pe numeroșiĭ sĕĭ cititorĭ și'n special pe D-niĭ comercianțĭ și industriașĭ, că în viitor anunțurile, inserțiile și reclamele se primesc numaĭ la Administrație, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

Ultime Informații

Românul **de azĭ anunță, în capul coloanelor sale, că D-niĭ Tache Ionescu, Al. Giuvara, Ioan Radoiu și C. Marinescu-George s'aŭ retras din comitetul de redacțiune al aceluĭ ziar.**

—✠—

Ni se comunică din Paris că la 3 Maĭ va apărea acolo o revistă în limba română, purtând titlul: *România viitoare.*

Inițiativa fundăreĭ eĭ se datorește D-luĭ M. din Ardeal, sub conducerea căruia va continua.— Revista va apare de douĕ orĭ pe lună și se va ocupa de cauza românilor din afară de România liberă. Va coprinde însă și articole de literatură, de politică generală, etc.

Data aparițieĭ eĭ, 3 Maĭ, dată memorabilă prin proclamarea libertățeĭ pe câmpia de la Blaj (câmpul libertățeĭ) în 1848, ne arată cu prisosință ținta ce urmărește, și ca românĭ, nu putem de cât a-ĭ ura succesul dorit. Nu ne îndoim că toțĭ conaționaliĭ se vor grăbi a-ĭ da tot sprijinul cuvenit. — Redacția și administrația ziseĭ reviste s'a stabilit deja B-vard St. Michel, 43.

—✠—

Carnea în Capitală a ajuns la 80 banĭ kilogramul.

—✠—

D-niĭ Cazotti și Prințul Dimitrie Gr. Ghica eșițĭ la sorțĭ din Consiliul de Administrație al credituluĭ funciar rural aŭ fost realeșĭ ierĭ.

—✠—

Astă-zĭ pe la orele 1 p. m., a început a cădea o ploaie deasă în Capitală și la orele 3 și jumĕtate a fulgerat și tunat pentru întâia oară.

—✠—

Studențiĭ de la Universitatea din Iașĭ, aŭ fost convocațĭ pentru Vinerĭ seara în localul Universitar spre a'șĭ alege din sînul lor 4 delegațĭ ca să'ĭ reprezinte la serbările Universitățeĭ din Losana (Elveția).

Fie-care din cele patru facultățĭ va trebui să fie reprezentată prin câte un delegat.

Peste 200 de studențĭ s'a prezentat la alegere; iar rezultatul voturilor a fost:

a) Pentru Facultatea de litere s'a propus 3 candidațĭ.

I. Micu a întrunit . . . 78 voturĭ
N. Alesandrescu . . . . 60 „
C. Alevra . . . . 58 „

b) Pentru Facultatea de medicină 2 candidațĭ:

N. Țurcanovicĭ . . . . 98 voturĭ
A. Bălăcianu . . . . . 82 „

c) Pentru Facultatea juridică 4 candidațĭ:

Al. Ignat . . . . 62 voturĭ
O. Teodorescu . . . . 54 „
Th. Iacob . . . . 41 „
Sc. Rozeti . . . . . . 39 „

d) Pentru Facultatea de științe 3 candidațĭ:

C. Șumleanu . . . . . 79 voturĭ
G. Negruzzi . . . . . 65 „
M. Tomida . . . . . . 52 „

In urma acestuĭ rezultat ne-întrunind nicĭ un candidat majoritatea absolută s'a declarat balotaj; astfel Lunĭ, 11 Martie, se va face o nouă alegere.

—✠—

Pentru Mercurĭ se anunță sosirea în capitală a trupeĭ de operetă germană sub direcțiunea D-luĭ Berger. Intre alte operete se vor reprezenta: *Der arme Ionathan, Sieben Schwaben, Nacht in Wenedig, Orpheus in der Unterwelt, Feldprediger, Die schöne Helene, Vagabünd.*

Primul debut Joĭ la 14 curent.

—✠—

Studențimea română din Paris a adresat *Gazeteĭ Transilvanieĭ*, pentru prelațiĭ românĭ carĭ aŭ protestat în camera magnaților din Pesta, contra proiectuluĭ de chișdedovurĭ următoarea telegramă:

Felicităm călduros pe Inalțiĭ Prelațĭ ce aŭ protestat energic contra tendințeĭ de maghiarisare a Românilor.

(Urmează 84 de iscăliturĭ)

—✠—

„Societatea studenților universitarĭ „Unirea“ în ședința sa de Sâmbătă 9 Marte a. c. 'și-a constituit ast-fel comitetul pe anul 1891—92:

„Delegațiĭ presidențialĭ eșițĭ la sorțĭ: D-niĭ Chirculescu V., Dimitriu C., Giurescu N., Ionescu N. și Stroescu M.

„Casier ales D. Al. Teodor, Bibliotecar ales D. Al. Pandele, Secretarĭ aleșĭ D-niĭ Holban D. și Prisăceanu D.“

—✠—

Societatea industrială și comercială de lemn și pavage din Paris a fost declarată falită.

Nu cum va societatea era să paveze și la noĭ calea Victorieĭ, din capitală, cu lemn din pădurile Regale?

—✠—

Iată amănunte asupra prindereĭ bandeĭ de falsificatorĭ despre care am vorbit.

Unul din falsificatorĭ plecând la Tîrgu-Jiŭ a schimbat în acel oraș o monedă falsă. Fiind prins și dat pe mâna poliției, s'a găsit asupra luĭ maĭ multe alte monede false. Cercetat el a mărturisit că împreună cu alțĭ tovarășĭ din Bucureștĭ a fabricat acele monede.

Indată parchetul de aci s'a pus în urmărirea falsificatorilor și Sâmbătă seara a arestat pe doĭ din autorĭ, de asemenea ierĭ Duminică a maĭ arestat încă o femee, nevasta unuia din falsificatorĭ. Tot ierĭ Duminică D-nu prim-procuror Sfetessu și D-nu judecător de instrucție Maxim, a mers la casa falsificatorilor și într'o saltea aŭ găsit suma de 300 leĭ în monede 5, 2 și un leŭ.

Aceste monede sunt așa de bine fabricate că este foarte greŭ de a le deosebi de cele adevĕrate.

In acest moment cercetarea complicilor urmează la cabinetul Nr. 4.

Intre inculpațĭ se află și un soldat.

Numele acestor falsificatorĭ nu'l putem spune de oare-ce justiția maĭ are de făcut și alte arrstărĭ.

—✠—

Comisarul secțieĭ a 18 și sub-comisarul sĕŭ, daŭ dovezĭ de o sĕlbăticie care nu știm dacă nu o fi chiar turbare. Vînzĕtoriĭ de ziare de la Bosel și Hugues aŭ fost ridicațĭ aseară de la restaurantul I. Marinescu din strada Câmpineanu și dușĭ la secție unde aŭ fost bătuțĭ până aŭ ostenit aceștĭ sbirĭ. Comisarul în disperarea luĭ că vînzĕtorul de la Hugues nu respunde la insultele luĭ, l'a bătut cu o furie ne maĭ pomenită, înjurându'l, că de ce nu'ĭ respunde, ca să poată justifica barbaria lor.

Rugăm pe D. colonel Rasty să binevoiască a cerceta singur cazul, noĭ îĭ vom da la orĭ-ce moment explicațiile cuvenite precum și pe oameniĭ bătuțĭ, în același timp credem că venirea D-sale în capul poliției nu va fi pentru încurajarea acestor sĕlbatecĭ.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan No. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	$87\frac{1}{4}$
5% Imprumutul comunal (1883)	$95\frac{1}{2}$
5% Imprumutul eomunal (1890)	$96\frac{1}{2}$
5% Scris. funciare urbane	96 —
5% Scris. funciare rurale	$99\frac{1}{2}$
5% Renta amortisabilă	101 —
5% Scris. urbane de Iașĭ	$84\frac{1}{4}$

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 11 Martie.— Se anunță din Sofia ziaruluĭ *Standard* că Serbia a întrerupt de curînd negocierile relativ la rectificarea graniței, subt pretext că noul cabinet vrea să examineze instrucțiunile date de cabinetul precedent.

Primăria Urbeĭ Neamțu
JUDEȚUL NEAMȚU

Publicație

Pentru darea în antreprize a construireĭ localuluĭ de băĭ, facerea canalurilor, a reservorelui, cum și a toate clădirile la apele minerale saline de la Oglinzĭ, ce sunt prevăzute în planuile și devizele aprobate de minister.

Destinânduse tremin de supra licitație la 16 ale luneĭ corente Martie 1891.

Domnii Concurențĭ amatorĭ a lua asemenea antreprize sunt poftițĭ a se presenta în arătata zi în camera acesteĭ Primării însoțițĭ și de cuvenitele cauțiunĭ.

Planurile devizele și lucrările relative se pot vedea în ori ce timp la acesteĭ Primăriĭ.

Primar, **I. Kercel**

Secretar *C. Drăghici.*

Nr. 620 1891 Martie 8.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ 92

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XII

Foaierul Artiștilor

— Și restul, zise ea învârtindu'se într'un picior.

— Perfect.

— Și cu toate acestea n'aĭ parale.

Ea oftă și dând din cap:

— Ce vreĭ? zise ea; sînt fete cărora nu le izbândește nimic. Dacă vreĭ să știĭ tot, sînt prea bună fată, iac'așa! Seamăn cu porțelanele crăpate.... Vezĭ? numaĭ urîtele, ciumele, babele carĭ aŭ vițiĭ și maĭ mulțĭ colțĭ, femeile carĭ vînd amorul cu metrul, aŭ noroc... saŭ acelea carĭ daŭ peste câte un Vaunoise...

A propos, nu 'l maĭ vede nimenĭ pe prietinul d-tale Vaunoise.

— E ocupat.

— Cu dănțuitoarea luĭ?

— Da.— Nu 'ĭ poțĭ refuza asta. Eŭ socotesc că femeea acea trebue să fie mulțumită de Paris. I se face un succes, nu 'ĭ așa?

— Și are dreptate!

— Adevĕrat e că i-a mobilat un apartament superb, în strada Sf. Augustin?

— Așa de adevĕrat că 'l inaugurăm astă seară. Ar trebui să viĭ și tu.

— Nu sînt învitată.

— Te iaŭ subt aripa mea.

— Ițĭ mulțumesc... Am treabă și dacă vreĭ să știĭ tot, nu'mĭ place. Vaunoise e om fericit că s'a căsătorit cu o femee bogată. Cu baniĭ nevesteĭ întreține pe celelalte.... Face rĕŭ el ce face!..

— Fiĭ dreaptă, Colombino! Dacă țĭ-ar da ție baniĭ, țĭ s'ar părea lucru firesc.

— Vorbă să fie!

S'auzi o întreită salvă de aplause în sală.

— Iată publicul cum s'aprinde ca și d-ta! zise femeea roșie. E norocoasă Renza!

— Și tu mĕ țiĭ aci cu fleacurile tale.

— Fiĭ politi os, baroane!

El voia să fugă; ea îl prinse de pulpana haineĭ.

— Dă'mĭ ceĭ cincĭ francĭ, zise ea.

El îĭ aruncă în corset ca într'o cutie.

— Heĭ! eștĭ gențil, zise ea. Ascultă-mĕ...

— Ce maĭ vreĭ?

— E pentru dînsa!

— Pentru Renza?

— Da.

Fracul s'apropiă de dînsa, fiind că citea în ochiĭ blondeĭ că era vorba de confidență.

— Spune'ĭ să se ferească de Spaniolul eĭ.

— Cum așa?

— El o iubește la nebunie... El e gelos ca un Othello. Eŭ unu știŭ sĕ citesc în ochiĭ oamenilor. Intr'o seară, când i se va aprinde capul, o s'o omoare.

— Așĭ!

— Tot ce'ĭ maĭ ușor! In loc s'o primească așa — ea făcu gestul s'o apuce de mâinĭ — el nu are de cât s'o asvîrle așa și hop! o adună bucățele de jos.... Aĭ să vezĭ!

Isbucniră noĭ aplause!

Acela pe care Colombina îl chemase Belly se repezi în drumul care duce din grajdurĭ în sală.

Spectacolul era dintre acelea carĭ aŭ privilegiul să pasioneze mulțimile.

Buna Lorenza, cu o siguranță extraordinară, s'asvîrlea în spațiŭ de la un cap al circuluĭ la cel-alt, și cădea saŭ în mâinile tovarășuluĭ sĕŭ Gomez, gimnasticul admirat de femeĭ, saŭ chiar pe trapez.

Inaintea eĭ făcuseră și altele exercițiile acestea. Nimic nu'ĭ noŭ sub soare; însă ea le executa cu o precizie necunoscută încă, superbă când se lungea, țeapănă ca o statue, atârnată în vĕzduh, saŭ când se ghemuia într'un îndoit salt periculos ca să se destindă apoĭ ca un resort și să apuce iar bara cu mâinile eĭ de copil.

Aplauselor entusiaste ea le rĕspundea cu un zîmbet, dar un zîmbet trist ca al ființelor carĭ se simt osândite și carĭ, jucându'șĭ viața pe tot minutul, aŭ presimțirea uneĭ morțĭ grozave.

Când se sui ea în culmea circuluĭ pentru ca pe urmă să se lase să cadă în plasă, ceĭ doĭ bărbațĭ în frac, cu capul pe spate, cu binoclul la ochĭ, se uitaŭ la dînsa cu foc.

— Frumoasă fată! zise baronul de Billy prietenuluĭ sĕŭ.

— Splendidă, zise cel-alt; ș'afară de asta, esercițiile eĭ te îmbată ca șampania.

— N'aĭ să-mĭ facĭ concurență!

— Eștĭ gelos și tu ca Spaniolul! Tu! s'o spuĭ altora!

Billy începu să rîdă.

— Nu crezĭ și aĭ dreptate. Ș'apoĭ, nicĭ nu am drepturĭ.

Gomes, care ședea în pistă, cu capul în sus, strigă o dată.

Lorenza rĕspunse cu un țipăt mic.

Și, lansată în aer, dreaptă ca o scândură, se dete peste cap și căzu în plasă.

O apucă de margine, făcu un salt și căzu, în picioare, jos, salutând publicul care bătea din palme cu frenesie.

Ieși asudată toată.

O manta mare de lână, cam la fel cu un halat de bae, era îndoită pe o bancă. O luă și se înfășură cu ea.

In picioare luă niște pantofĭ lungĭ și se îndreptă spre o scară de serviciŭ.

Cele douĕ fracurĭ o așteptaŭ jos.

— Aĭ fost uimitoare, zise naltul bălan, care se chema vicontele de Réville.

Cel-alt zise:

— Să viĭ pe urmă, te rog. Nu'ĭ petrecere adevĕrată fără d-ta!

Ea înclină capul cu zîmbetul eĭ melancolic și'șĭ vĕzu de drum.

Spaniolul se uita la dênșiĭ cu niște ochĭ fieroșĭ.

El făcu ca și dênsa, îșĭ luă paltonul dintr'un colț, și'l îmbrăcă peste costumu'ĭ de gimnastic, fară să'șĭ părăsească locul unde sta.

Pironise ochiĭ pe scara pe unde pierise Lorenza.

Fracurile negre se făcuseră nevĕzute.

Peste treĭ minute, un cal care sărea în libertate, cel din urmă numĕr al reprezentațieĭ, trecu ca o săgeată prin intrarea artiștilor ca să se ducă în grajd; orhestra cânta marșul de retragere și publicul eși.

Lorenza se ivi în capul de jos al scări, îmbrăcată foarte simplu.

Semăna cu o lucrătoare care ieșa de la lucru.

(Va urma)

Cărțĭ Nemțeștĭ

Se poate comanda maĭ ieftin și maĭ ușor.

	Plătițĭ de odată Francĭ	In rate Francĭ
Lexiconu de conversație al luĭ *Meyer*, 16 tomurĭ, ediție fină din anul 1890.	150.—	160.—
Lexiconu de conversație al luĭ *Brockhaus*, 16 tomurĭ, ediție fină din anul 1877.	140.—	150.—
Istoria Universală *de Schlosser*, 19 tomurĭ. Calico .	110.—	110.—
Istoria Universală în expunerĭ singuratice, 42 tomurĭ elegant legate . . .	850.—	900.—
Viața Animalelor de *Brehm*, 10 tomurĭ, a 2-a ediție.	150.—	160.—
Fizica Generală, 9 tomurĭ.	135.—	144.—
Enciclopedia reală a întregeĭ medicine, 20 tomurĭ elegant legate	380.—	394.—
Corvin, Istoria Universală, 8 tomurĭ	75.—	80.—
Cartea invențiunilor, 8 tom.	75.—	80.—

In Librăria
Ig. HERTZ
18, Str. Smârdan, 18.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI

111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE

REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIȘE, PUBLICAȚIUNI, BROȘURI, INVITAȚIUNI, CĂRȚI DE VIZITĂ

ȘI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTĂ ARTA

SE EFECTUEAZA PROMPT ȘI CU PREȚURI FOARTE MODERATE

Vinurĭ Naturale Vechĭ ALBE și NEGRE

Specialitate de Vinurĭ din posițiunile cele maĭ renumite din Drăgășanĭ, **Orevița, Nicoreștĭ**, etc. **Tămâioasă, Braghină și pelin de Drăgășanĭ.** — Prețurĭ foarte moderate.

Se trimete franco la domiciliŭ în marĭ și micĭ cantitățĭ, în butiliĭ și butoaie de orĭ-ce mărime.

După cerere se trimet și probe.

Pivnița este deschisă toată zioa.

S. I. Rosenthal

28 nou, Str. Negustorĭ, 20 vechĭ.

De vênzare UN LOC cu două fețe, una în calea Plevneĭ, Nr. 57 și cea-l'altă fațadă pe cheiul Dâmboviței. A se adresa strada Virgiliu, Nr. 3.

ALB. SPIC. — SUCCESOR

F. NOVAK

Mare Depoŭ DE PIANE

singurul reprezintant al fabricelor **Steinway New-York** *Schiedmayer Bechesteia, Schiedmayer Fiu E. Kaps etc.* [Alăturĭ cu Hotelul Imperial].

NB. F. Novak previne Onor. Public că primește plata pentru Piane și în rate lunare.

UNDELEMN

Se cere agențĭ serioșĭ. A se adresa în limba franceză la **GAUDRON Salon** (Provence) **Francia**

Grands Vins de Champagne

HEIDSIECK C^IE

REIMS. — Casă fondată la 1785. — REIMS

— Furnisorĭ de la 1818 a M. S. Impĕr. Germanieĭ —

Monopol, Monopole sec, Dry Monopole

se găsește la d-niĭ: F. Bruzzesi, Iorgu Constantinescu, Corneliu Daniilescu, George Kosman, Marinescu-Bragadir, I. I. Oswald, Gustav Rietz, Petre Stoenescu, Ioan Tețu succ. luĭ I. Ovessa și în toate hotelurile și restaurantele de întâiul ordin.

REPREZENTANT

VICTOR KUBESCH

Bucureștĭ. — Str. Academieĭ, 1. — Bucureștĭ.

ANUNCIU

Nu perdețĭ ocaziunea de a câștiga 5,000 leĭ

NUMAI CU UN LEU

Loteria de Bine-Facere

pentru construirea bisericeĭ și școaleĭ Parochieĭ Evangelică Reformată (Calvină) din Brăila

— Autorizată de înaltul Guvern Român, sub Nr. 4477 a. c. —

Neputându-se vinde biletele până la primul termen al tragereĭ ce era fixat pentru 16 Septembrie a. c., am fost silițĭ de a solicita încă un termen de 6 lunĭ, care ni s'a acordat de onor. comisiune a loteriilor din orașul Brăila, prin procesul verbal din 17 (29) August 1890, fixând termenul pentru **Tragerea Lotereĭ la 16 Martie 1891**

IREVOCABIL

și care va avea loc în Brăila

Numerile câștigătoare se vor publica în **Monitorul Oficial**, **Universul** și într'un ziar din localitate. **PREȚUL UNUI BILET, UN LEU.** Numĕrul total al biletelor este: **60,000** din carĭ **295** câștigurĭ în valoare de leĭ **20,450.**

Biletele se află de vênzare în Bucureștĭ la depozitarul nostru principal D. R. Marcu, str. Regală No. 2, (Hotel Continental), de unde și revînzătoriĭ 'șĭ pot procura bilete cu rabat, asemenea la toțĭ D-niĭ Bancherĭ și librarĭ, precum și la administrația ziaruluĭ **Universul**, strada Brezoianu No. 11.

CASTIGUL PRINCIPAL 5000 LEI

1	à	5000	5000
1	„	2000	2000
3	„	1000	3000
60	„	100	6000
200	„	20	4000
30	„	15	450
295		Total	20.450

BIUROUL COMITETULUI DE ORGANIZARE

Președinte, I. Hentze — Vice-Președinte, G. Iani — Secretar, A. NAGY — Casier, C. Waibl

NOUA FABRICA SISTEMATICA — DE — PARCHETE MASIVE

BUCHER & DURRER

Șoseaua Basarab, la capul caleĭ Plevneĭ

Se recomandă pentru *confecționarea* și *punerea* de tot felurĭ de *parchete masive*.

Tot acolo se află și un mare depozit de *lemne de construcțiunĭ* și *scândurĭ artistice* uscate, de la ferestraele noastre de aburĭ de la Grozeștĭ (Mehedințĭ).

PRIMA FABRICĂ SPECIALĂ

Mantale de impermeabile **Ploie** PENTRU Bărbațĭ, Dame și Copiĭ

Am priimit un bogat asortiment de **Stofe de cauciuc** din cele maĭ fine pentru sezonul de Vară

— Specialitate pentru Militarĭ —

Mantale de DAME foarte elegante, servind și contra prafuluĭ.

I. BENSIMON

Hotel MANU, Nr. 65, Calea VICTORIEI, Bucureștĭ

— Comandele din provincie se execută după mĕsură —

PAPIER FAYARD ET BLAYN

Maĭ mult de o jumĕtate de secol succes proclamă superioritatea sa în tratament de guturai, iritațiuniĭ peptuluĭ, durerĭ reumatismale, scrintiturĭ, ranĭ, arsăturĭ, bătăturĭ.

Se află în tóte farmaciile. — A se cere iscălitura noastră.

Magazin de Pălăriĭ și Blănărie

24, Cal. Victoria 24, Palatul „Dacia“

— Vis-à-vis de Librăria Socec. —

Nicolae Lupan

Am onoare a aduce la cunoștința onor. public în special numeroaseĭ mele clientele, că pentru seson de primăvară și vară am primit un bogat asortiment de Pălăriĭ, Barbăteștĭ și de copiĭ în formele cele maĭ noĭ și în toate colorile după ultimul jurnal.— Preciurĭ foarte convenabile.

— NB. Rog a se nota Bine adresa mea. —

BEȚIA

Se vindică prin ANTIBETINA care a fost întrebuințată cu un succes strălucit în numeroase cazurĭ.

O doză 10 leĭ. Se trimite franco prin poștă, după primirea costuluĭ.

A se adresa la *farmacia la „Vultur“* Lugoș, 16, Banat.

DINȚĬ — DINȚĬ

H. GOLDSTEIN

Atelier de Dințĭ Americanĭ

87, STRADA LIPSCANI, 87

Vis-à-vis de farm. d-luĭ Roșu, lîngă grădina Sf. Gheorghe

Dințiĭ parțial și denturile complecte se înlocuesc cu ceĭ maĭ finĭ dințĭ Americanĭ, lucrațĭ în Aur, Cautchuc, și Celulold, făcênd acelașĭ serviciŭ și avênd aceiașĭ culoare ca și ceĭ naturalĭ.

Dințiĭ se curăță cu multă ușurință dându-le culoarea lor naturală.

Dințiĭ se plumbează cu cele maĭ solide plombagiurĭ cu garanție de a nu se maĭ strica și fără cea maĭ mică durere.

Se primesce orĭ-ce reparatură de această specialitate

— Prețurĭ moderate. —

JAMES HORNSBY

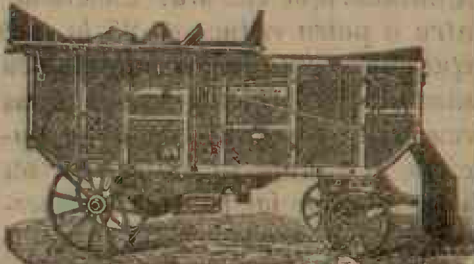
Bucurescĭ, — 2, Str. Smârdan 2, — Bucurescĭ

Secerătóre de legat snopĭ
cu tăișul la dreapta.

Locomobile
de construcție foarte solidă cu mare cazan.

Treerătoare
cele maĭ perfecționate, construite de lemn foarte bun și uscat.

Premiate la toate expozițiile și concursurile agricole internaționale cu peste **1000 una miă de premiurĭ I-iŭ.**

Mașine de secerat și legat snopĭ, sistem noŭ cu „tăișul la dreapta“

MAȘINE DE SECERAT, foarte solide de greutate circa **350 kilograme.**

PLUGURI UNIVERSALE, de fer și de oțel, și Plugurĭ de abur.

VĔNTURĂTOARE Nr. 5 și BATOAZE DE PORUMB duble și toate cele-l'alte mașine agricole după sistemele cele maĭ perfecționate, etc. etc.

— Mușamale impraegnate și curele englezeștĭ I-a Qualitate. —

ODONTINA și Elixirul Pelletier

sunt două dentifricĭĭ compuse de inventatorul chinineĭ, **PELLETIER** membru al Academieĭ de Medicină din Paris, spre conservarea dinților, curățenieĭ și higieneĭ gureĭ.

Odontina Pelletier este o pastă móle peste care se trece peria și care servă a înălbi dințĭĭ fără a strica smalțul lor.

Elixirul Pelletier se întrebuințéză amestecat cu puțină apă pentru a curăți și a purifica gura, a întări gingiile, a parfuma respirația, a preveni sau a potoli durerile carieĭ dintale.

Aceste produse se vînd în principalele farmaciĭ din tóte țerile și sunt preparate la Paris, 19, Rue Jacob.

PASTA DE DINȚĬ DE BOTOT și Adevĕrata APA de BOTOT

Se vînd la toțĭ barberĭ și parfumeriele din Bucuresti și din țara.

Singurul Dentifrice aprobat de ACADEMIA de MEDICINA din PARIS, 17, Rue de la Paix, PARIS — M. Botot

IMPORTANT!! PENTRU CARNAVAL

Ne grăbim a informa pe onor. Public și distinsa noastră clientelă că ne a sosit un elegant asortiment de:

Fracurĭ de Peruvien fin dublate cu mătase.

Redingote de Salon la 3 nasturĭ de PERUVIEN CAMGARN, VENEȚIEN etc. **Blănĭ** de lux pentru Oraș.

Elegantă colecțiune de stofe pentru comande, între care: *Postav fin cu luștru veritabil Englezesc pentru Fracurĭ.*

PERUVIEN și DOSKIN FIN DE SEDAN

Ultima modă pentru Fracurĭ sesonul 1891

Prețurile cele maĭ reduse, serviciŭ prompt.

BAZARUL REGAL (casă de încredere)

In fața Prefectureĭ Poliției Capitaleĭ.

Un Agricultor care a practicat atât la părințĭ și particularĭ în Austria și în România, caută un loc de îngrijitor saŭ administrator de moșie; posedă certificate solide de cunoștințele sale în agricultură și arta veterinară.

A se adresa strada Țăranilor Nr. 108.

Pavel Marele de Tödor.

SĂRUTĂRILE, de *Jean Second*, traducere de **I. S. Spartali**, este titlul unuĭ mic volum dintre cele maĭ elegante, apărut acum în ediție de bibliofil. Prețul unuĭ exemplar *2 leĭ*. Se vinde numaĭ la redacția acestuĭ ziar. In provincie se expediază numaĭ după trimiterea costuluĭ prin mandat poștal saŭ mărcĭ de scrisorĭ.

A. C. MEUKOW & CIE

Furnisoriĭ curțiĭ

COGNAC

Recunoscut ca cea maĭ plăcută marca recomandată de medicĭĭ ceĭ maĭ principalĭ în privința higienică.

Se găsesc în magasinele principale de coloniale delicatese și confiserie.

REPREZENTANT

VICTOR KUBESCH

Bucureștĭ, 1, str. Academieĭ 1, Bucureștĭ

De vênzare Casele Nr. 10 din str. Clemențeĭ. Doritoriĭ se vor adresa alăturĭ la Nr. 8.